

истинско богатство и осигурихме тъхното препитание.

Ние съдържаме много и особено полезни нъща за човъка. Най-полезни отъ тъхъ сѫ въглехидратитѣ, които даватъ сила на човъшкото тѣло.

Двадесетъ процента отъ въглехидратитѣ, необходими за човъшкото тѣло, се добиватъ отъ насъ. Съдържаме и 15% нищесте. То е добра храна и за добитъка, главно за угояване на свине.

Освенъ това ние съдържаме и бѣлтъчни вещества, които, макаръ и да вълизатъ само на 2%, сѫ особено ценни за живота на организма. По хранителността картофениятъ бѣлтъкъ отговаря повече на ценитѣ животински бѣлтъчни тѣлца, отколкото на тъзи, които се съдържатъ въ вариенитѣ растения.

Изследвани сѫ добре и витаминитѣ, които ние съдържаме. У насъ има толкова много витаминъ С, че ако човъкъ изяде дневно по 400—500 грама картофи, той получава дневно 50 грама витаминъ С. Доказано е, че следъ като людеть започнали да ни употребяватъ като главна храна, тѣ престанали да боледуватъ отъ болестъта „скорбутъ“, която по-рано върлуvalа твърде много, особено презъ време на война и презъ гладни години. Ние съдържаме и витаминъ В.

Голѣма частъ отъ насъ употребяватъ въ картофената индустрия. Половината отиваме въ спиртнитѣ фабрики, а $\frac{1}{4}$ — въ картофенитѣ сушилни и въ фабрикитѣ за нищесте, отъ което се получава спиртъ. Останалата картофена маса се запазва. Азотнитѣ съединения и соли, които се съдържатъ въ нея, се използватъ като цененъ фуражъ за добитъка. Въ този фуражъ има бѣлтъчни вещества. Той допринася за увеличение броя на млѣчния добитъкъ, а следователно и за засилване производството на торъ. Добре наторенитѣ ниви даватъ по-голѣмо плодородие. А по-голѣмото производство на зърнени храни позволява на селскитѣ стопани да угояватъ повече свине и да добиватъ повече мазнини.